

1557 19. Febr. 1884: 1. Beh. af Lovf. om en forandr. Fordeling af Folkethingsvalgkr. 1558

ning til at krasfalde det Forslag, som skal være blevet stillet — jeg har desværre ikke kunnet være tilstede ved Begyndelsen af Mødet — om at afbryde Sagens 1ste Behandling og henvise Lovforslaget til det Udvalg, der — saa meget kan man vel nok sige — er bestemt til at skrinlægge det.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem kan jo nok sige dette, men det stemmer ikke med den Motivering, som blev givet for Henvisningen af det første Lovforslag, som blev henvist til dette Udvalg.

Minestad: Det forekommer mig dog, høitærede Formand, at det dengang blev sagt, at Lovforslaget skulde henligge der, indtil der kom et nyt Ministerium.

Formanden (Berg): Selv om saa var, saa var dette dog ikke det Samme som at skrinlægge Lovforslaget.

Bajer: Jeg vil kun gjøre den korte personlige Bemærkning til den ærede sidste Taler, at om end det Forslag, som jeg kalder for et Flertalsforslag, var stillet principielt af 3 og subsidiært af 7 Medlemmer, saa vilde det dog efter al Sandsynlighed faktisk være blevet vedtaget ved Afstemningen, idet det nemlig var tiltraadt af de 7 Medlemmer under den Forudsætning, at alle de foregaaende Forslag, som alle vare Mindretalsforslag, vare blevne forkastede. Naar der altsaa er stillet en Række af Endringsforslag af forskjellige Mindretal, om hvilke man jo, efter hvad der pleier at foregaa her, maa antage, at de ikke blive vedtagne, og naar der saa tilsidst kommer et Forslag, som er stillet principielt af 3 Medlemmer og subsidiært tiltraadt af 7 Medlemmer, saa kan det vistnok siges, at dette Forslag efter al Sandsynlighed vil blive vedtaget. Hvis altsaa Sagen var blevet forhandlet i Thinget, tør det vel forudsiges, at Endenden vilde have viist, at det Forslag, som det ærede Medlem ikke vilde indrømme var et Flertalsforslag, i Virkeligheden vilde være blevet et Flertalsforslag.

Wederkind-Madsen: Saavidt jeg skjønner, er det jo ikke Sagens Realitet, der er Gjenstand for Forhandling, og jeg skal der-

for kun gjøre en meget kort Bemærkning. Det kunde synes underligt, at den høitærede Minister saavel som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) og hans Venner kunne være saa ivrige for at faae denne Sag fremmet og kunne være saa ivrige for at faae Folkethingsvalgkredsenes Antal forøget, thi naar man erindrer, at de Herrer jo hylde den politiske Anskuelse, at der slet ikke skal tages noget Hensyn til Folkethinget eller til den almindelige Valgret overhovedet, saa skulde man virkelig tro, at det for dem maatte være den ligegyldigste Sag af Verden, om der var 102 Valgkredse eller 123 eller slet ingen. Naar imidlertid de Herrer synes at være saa ivrige i saa Henseende, saa turde jeg maaste opfatte det som et Tegns paa, at de mere og mere ere komne til den Overbevisning, at der dog bør tillægges den almindelige Valgret nogen Betydning. Naar jeg altsaa stemmer for, at dette Forslag henvises til dette Udvalg paa 9 Medlemmer, da gjør jeg det, fordi det er min Anskuelse, at for Diebliffet gjælder det ikke saa meget om, hvorvidt man faar nogle flere eller færre Valgkredse, men det store Spørgsmaal, som skal afgjøres, forinden der er Tale om, at man overhovedet kan komme ind i en rolig og frugtbringende Lovgivningsvirksomhed, er, hvorvidt der skal tillægges disse Valgkredses Repræsentanter nogen Betydning.

Gad: Jeg begjærede før Ordet som Følge af det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), men da de fleste af de Ting, han anførte, og som efter min Mening vare fuldstændig urigtige, ere blevne oplyste af andre ærede Medlemmer, til hvilke jeg kan henholde mig, saaledes med Hensyn til, at det foreliggende Forslag skulde være en Revision af Folkethingsvalgkredsenes, og saaledes, at det foreliggende Lovforslag skulde være en Forrykkelse af Grundlovens Fordringer, og saaledes ogsaa dette, at der absolut skal tages Hensyn til Vælgertallet, og at det Æneste, man fra vor Side vil, er dette, at ordne og forbedre Forholdet for Njøbenhavns Vedkommende, medens man ikke bryder sig det Mindste om det øvrige Land, saa staar der kun et Par Paastande tilbage, som jeg dog endnu maa ønske at sige et Par Ord om. Med Hensyn til Grundlovens Krav om, at